

Jungfrun i det gröna

Det varen gång en jung - fru, hon satt i ro-sen-gård De

ro - sorna hon ha - de jämt så kä - ra Och var - je li - tet

blomsterstånd hon tog uti sin vård, ty städs' hon vil - le

friska kransar bä - ra

1. Det var en gång en jungfru, hon satt i rosengård
De rosorna hon hade jämt så kära
Och varje litet blomsterstånd hon tog uti sin vård,
ty städs' hon ville friska kransar bära

2. Och hennes moder varnade sin unga dotter så:
"Det smyger ormar under blomsterstänglar!"
Men unga dottern aktade ej mycket däruppå:
"För ormarna nog vakta mig Guds änglar"

3. Den jungfrun hon var fager, ja, fager som en dag
och ren hon var och vit liksom en lilja
Så fann hon på ett rosenstånd utav så dejligt slag,
att därifrån hon aldrig sig månd' skilja

4. Hon blev uti sitt hjärta så underlig och varm
Hon tog den rosen ut åt sig bland flera
och gömde den så noga, så noga vid sin barm
Se'n bar hon andra blommor aldrig mera

5. Att ormen låg i rosenstånd, det säger icke jag,
men nog var rosen giftig ibland flera,
ty sköna jungfrun badar sig i tårar natt och dag
Men vit, som förr hon bliver aldrig mera